

גיליון הורים פרשת קרח

שלום להורים היקרים,

פרשתנו נפתחת במחלוקת קורח ועדתו ועונשם, תלונת עם ישראל על משה ואהרן, המגיפה והקטורת שהבדילה בין החיים למתים, המטה הפורח לבחירת הכהונה, משמרות הקודש ושכר הכהנים והלוויים.

שואל רש"י: "וקרח שפיקח היה, מה ראה לשטות הזו?" משיב רש"י: אלא עינו הטעתו. ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו, שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, שנאמר: "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו" (תהלים צט ו). אמר: בשבילו אני נמלט. וכ"ד משמרות עומדות מבני בניו שכולם מתנבאים ברוח הקודש. אמר: אפשר הגדולה הזו עתידה לעמוד ממני - ואני אובד?! לכך נשתתף לבוא לאותה חזקה, ששמע מפי משה שכולם אובדים ואחד נמלט - "והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש", טעה ותלה בעצמו, ולא ראה יפה, לפי שבניו היו עושין תשובה ומשה היה רואה יפה (תנחומא ה).

ומדוע נאמר במסכת אבות (ה,ז) "... איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו" ולא נאמר "זו מחלוקת קרח ומשה" אלא שכוונתם של קרח ועדתו לא היתה לשם שמים אלא שגם בינם לבין עצמם היו חילוקי דעות על הכבוד שחיפשו לעצמם אלא שהם התאחדו לחלוק על משה.

לקראת השבת מצורפים ארבעה סיפורים

סיפור א' - אוצרותיו של קורח

סיפור ב' - מסירת דין לשמים

סיפור ג' - ההבדל בין אשת און בן פלת לאשת קורח

סיפור ד' - לשקר של קורח אין רגלים

סיפור א' לשולחן שבת

במדרש (במדבר רבה י"ח) מסופר כי קורח היה ממונה על אוצרותיו של פרעה מלך מצרים ומשם נטל את כל עושרו הרב, ודרשו חז"ל על קורח את הפסוק (ירמיהו י"ז) "עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל". ויש להבין מדוע חז"ל אומרים עליו שלא עשה כמשפט, והלא קורח אסף את עושרו מפרעה ומביתו ואם כן מה פשעו ומה חטאתו? (אתר dvar-tora)

הדבר יבואר עפ"י משל: ליהודי אחד היה בית מזיגה שם נהגו כל האיכרים הגויים לסיים את יום עבודתם בכוסית משקה חריף. פעם אחת ביום השוק התאספו ובאו אל בית המזיגה הרבה איכרים וביקשו לשותות. מזג להם בעת הבית יי"ש ביד נדיבה, כוסית רדפה כוסית ובקבוק גרר בקבוק, ועד מהרה הפכו הללו לשיכורים. לפתע הבחין בעל הבית בגנב השולח ידו אל צרורותיהם של השיכורים ומבקש לקחת מהם את ממונם. התנפל בעל הבית על הגנב, תפסו בדש בגדו והוציאו מבית המזיגה בכח. תמה הגנב: מדוע אתה מתנפל עלי? והרי לא נטלתי ממך דבר. השיב לו בעל בית המזיגה: שוטה שכמותך, אם אתה גונב מהם אתה גם גונב ממני, שהרי אם לא יהיה בכליהם כסף איך ישלמו לי על כל מה ששתו והשתכרו?

כן הוא הנמשל: כאשר נטל קורח את ממונו של פרעה נמצא נוטל בעקיפין את ממונם של ישראל, שהרי הקב"ה הבטיח להם "ויצאו ברכוש גדול" ואם כן מה שנטל קורח מפרעה גרע לבני ישראל מביזת מצרים. משלי המגיד מדובנא

סיפור ב' לשולחן שבת

כשעדת קורח מרדה במשה רבינו ויצאה נגד שליחותו, מסר משה רבינו את דינו לשמים וממרום הוכחה צדקתו. כך גם במעשה שלפנינו:

הגאון הקדוש רבי ניסים ביתאן זצ"ל מג'רא היה יושב על התורה ועל העבודה, ולפרנסתו היה קונה צמר ונותן לערבי אחד לארוג ממנו טליתות. הערבי היה מביא לרב את האריגים והרב היה מוכרם ומתפרנס בדחקות, ובלבד שיוכל להמשיך ולעסוק בתורה הקדושה בקדושה ובטהרה. באו ואמרו לרב: "דע לך, שהערבי מרמה אותך. הוא גונב ממך צמר, ומוכרו. אינו משתמש בכולו לאריגת הטליתות!". אבל הרב מיאן להטות אוזן לדיבה, והאמין לערבי שאינו מועל באימונו ואינו שולח יד. ברם, הרינונים לא פסקו. דורשי טובתו של הרב באו והעידו שהערבי מוכר מן הצמר והביאו שמות הקונים, מועדים ומחירים. ניכרים היו דברי אמת. קרא הרב לערבי, שהכחיש את הדברים מכל וכל, נשבע בכל הקדוש לו וזעק חסם על החשד בכשרים והטלת הרבב. אמר לו הרב: "אף אני לא האמנתי למציאי הדיבה - וגם כעת אני מושכנע בדעתך. לפיכך, לא אחדל לסחור עימך". נהרו פניו של הערבי... "אבל", הוסיף הרב ואמר, "מכיון שנשבעת באלוקים, אף אני אמסור לפניו את דיני. אם אומנם מעלת בצמר ומכרת ממנו, יענישוך כרשתך. ואם שקר ענו בך, לא יקרך כלום. מן השמים יוכיחו הצדק עם מי". לא עברו שלושה ימים, והערבי מת מיתה חטופה. נרעשו הכל, הקונים באו והודו שקנו סחורה גנובה, הוברר שהערבי מעל ושם שמים התקדש בקרב יהודים ונוכרים כאחד (מעייני השבוע)

סיפור ג' לשולחן שבת

המדרש מתאר את ההבדל בין אישתו של קורח לבין אישתו של און בן פלת עפ"י הפסוק במשלי (יד, א) "חַכְמוֹת נְשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאַנְלֹת פִּינְדִיָּה תִהְיֶה סְנוֹ" (סנהדרין קי). אשתו של קרח אמרה לו: ראה מה עשה משה, הוא עצמו נהיה למלך ולקח את שרביט המלוכה שזה התואר הכי גבוה "ויהי בישורון מלך". לאחיו אהרן נתן מינוי של כהן גדול הלבישו בשמונה בגדי כהונה העשויים מתכלת וזהב והושיבו ככלה באהל מועד. לבני אחיו מינה סגני כהונה. כשאדם הביא תרומה, אמר משה התרומה תהיה לכהן שהוא אהרן אחיו. כשהביא אדם מעשר ראשון שזה מיועד לכם הלויים ואתם מקבלים, אמר משה ללויים תנו עשירית ממה שקבלתם לכהן כדין תרומת מעשר שהלוי צריך להפריש מזה עשרה אחוז ולתת לכהן. לוקחים לעצמם את כל הקופה. ועוד - שגזז שערתכם בשעת חנוכת המזבח, כמו שנאמר: "והעבירו תער על כל בשרם" (ח ז). והוא מלגלג עליכם כאילו אתם שוטים חסרי דעה ואינכם נחשבים בעיניו מאומה. עיניו נתן בשעריכם כדי שלא תהיו יפים כמותו ולכן קירח אתכם.

אמר רב: און בן פלת - אשתו הציילתו. אמרה לו: מה יצא לך מהמחלוקת, אם ינצח משה מכל מקום אתה תלמיד, ואם ינצח קרח אתה תלמיד, מה לך בשררה זו, הרי אתה רק סגן ותשאר בעמדתך א"כ למה לך להכניס את ראשך במחלוקת זו? אי לכך אני מציעה לך שתשאר מחוץ לעניינים עד שהמחלוקת תשקע. ומי שינצח במערכה אתה תהיה סגנו. שאם תביע עמדה עם צד אחד, אם הוא לא יזכה במערכה אתה תמצא את עצמך מחוץ למשרה הנכבדה שלך. ראה בעיני שכלו והבין שהצדק עם אשתו. אמר לה: מה אעשה, אני הייתי עמהם בעצה ונשבעתי להם שאם יקראוני אלך עמהם, אני מראשי המהפכה ונשבעתי להם אמונים וכיצד יכול אני לסגת ולהפך אמונים? אמרה לו אשתו: אני יודעת שכל העדה כולם קדושים וצנועים, דכתיב: "כי כל העדה פלם קדשים" (טז ג). ולא יכנסו אלי אם אני פרועת שיער, בגלל מעלתם זו יש לי דרך כיצד להוציא אותך מתוך החבורה הזו מבלי שהם יוכלו לבוא אליך בטענות. השקתה אותו יין לרוייה עד שהשתכר והשכיבה אותו לישון בפנים בתוך הבית. ישבה על פתח הבית וסתר את שערות ראשה, כל מי שבא לקרוא לאון רואה את ראשה פרוע וחוזר לדרכו מכיון שראה שאין אשתו שומרת על דת ישראל. בנתיים עד שאון התעורר משכרותו נבלעו קרח ועדתו באדמה אשר פצתה את פיה, עליה נאמר הפסוק: "חכמת נשים בנתה ביתה" (סנהדרין קט).

סיפור ד' לשולחן שבת

לשקר של קורח אין רגלים

"ובמושב לצים לא ישב" (תהלים א א) - זה קרח שהיה מתלוצץ על משה ואהרן. מה עשה? כינס את כל הקהל, שנאמר: "ויקהל עליהם קרח את כל העדה" (טז יט). אמר להם: אלמנה אחת היתה בשכונתי ועמה שתי נערות יתומות, והיתה לה שדה אחת. באה לחרוש, אמר לה משה: "לא תחרש בשור ובחמר יחדו" (דברים כב י). באה לזרוע, אמר לה משה: "שדך לא תזרע כלאים" (ויקרא יט יט). באה לקצור ולעשות ערימה, אמר לה: הניחי לקט שכחה ופאה. באה לעשות גורן, אמר לה: תני תרומה ותרומת מעשר, מעשר ראשון ומעשר שני ומעשר עני. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה? מכרה את השדה ולקחה שתי כבשות ללבוש מגיזותיהן ולהנות מפירותיהן. כיון שילדו, בא אהרן ואמר לה: תני לי את הבכורות, שכך אמר הקב"ה: "כל הבכור אשר יולד

בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך (דברים טו יט). הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. הגיע זמן גיזה וגזזה אותן, אמר לה: תני לי את ראשית הגז, שכן אמר לי הקב"ה: **"וראשית גז צאנך תתן לו"** (דברים יח ד). אמרה: אין לי כח לעמוד בפני האיש הזה, אלא הרי אני שוחטת אותן ואוכלת אותן. כיון ששחטה אותן, בא אהרן ואמר לה: תני לי הזרוע והלחיים והקבה, אמרה לו: אף על פי ששחטתי אותן לא נצלת מידך? הרי הן עלי חרם! אמר לה: אם כן, תני לי הכל, שכך נאמר: **"כל חרם בישראל לך יהיה"** (יה יד). נטל אותן והלך לו, והניחה בוכה היא ושתי בנותיה. האם הגון לעשות כן לאלמנה ואומללה ועלובה? כל כך הם עושים ותולים עצמם בקדוש ברוך הוא. מכאן שהיה קרח ליצן (מדרש שוחר טוב מזמור א).

והרי עדיין לא נצטוו ישראל על מצוות התלויות בארץ, כגון תרומות ומעשרות אלא עד לאחר כניסתן לארץ, ורק לאחר ארבע עשרה שנה שיהושע כבש וחילק את הארץ התחייבו במצוות התלויות בארץ. והרי הם היו במדבר ומהיכן קיבלה האלמנה שדה ונתחייבה בכל המצוות הללו?! אלא ודאי בדא אותן קרח מליבו ומרעה אל רעה יצא להופיע בפני הקהל בדברי רהב וליצנות נגד משה ואהרן מנהיגי העם וכך כל אדם שמחפש תואנה נגד ה' ושליחיו.

מתכוננים לפרשה תשובות לשאלות:

מחלוקת קרח ועדתו

במדרש תנחומא מסופר: "ויקח קרח. לקח טליתו והלך לטל עצה מאשתו. בשעה שאמר ליה הקדוש ברוך הוא למשה קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם" מיד עשה משה כן לקרח (לגלג את כל שערות גופו גם את הראש והפנים). התחיל (קרח) לחזר על כל ישראל, לא היו מפירין אותו. אמרו לו: מי עשה כך כך. אמר להם: משה עשה בי כך, ולא עוד אלא נטלונני בידו ורגליו והיו מניפין אותי ואומרים לי, הרי אתה טהור. והביא את אהרן אחיו וקשטו ככלה והושיבו באהל מועד. מיד התחילו שונאי משה להתגרות בו את ישראל, ואמרו, משה מלך, ואהרן אחיו פהו גדול, ובני אהרן סגני כהנה. תרומה לפהו, מעשר ראשון לפהו, עשרים וארבע מתנות לפהו. מיד, ויקהלו על משה ועל אהרן וגו'.

ובמדרש רבה נכתב: "ויקח קרח, מה פתיב למעלה מן הענין (בפרשה הקודמת) "ועשו להם ציצת", קפיץ קרח ואמר למשה טלית שפלה תכלת מהו שיהא פטורה מן הציצית, אמר לו חייבת בציצית. אמר לו קרח טלית שפלה תכלת אין פוטרת עצמה, אך בעה חוטין פוטרת אותה. בית מלא ספרים מהו שיהא פטור מן המזוזה, אמר לו חייב במזוזה, אמר לו, כל התורה פלה מאתים ושבעים ותמש פרשיות אינה פוטרת את הבית, פרשה אחת שבמזוזה פוטרת את הבית, אמר לו דברים אלו לא נצטוו עליהן, ומלכך אתה בודאן"

פרשת קרח מתחילה עם ניסיונו של קרח לבצע "הפיכה" ומסופר במדרש: "מה ראה קרח לחלוק עם משה, נתקנא על נשיאותו של אליצפן בן עוזיאל, שמינהו משה נשיא על בני קהת על פי הדבור. אמר קרח, אחי אבא ארבעה היו, שנאמר ובני קהת וגו' (שמות ו, יח), עמרם הבכור נטלו שני בני גדולה, אחד מלך ואחד כהן גדול, מי ראוי ליטול את השניה, לא אני, שאני בן יצהר שהוא שני לעמרם, והוא מנה נשיא את בני אחיו הקטן מכולם, הריני חולק עליו ומבטל את דבריו."

1. מי היו שותפיו הקרובים של קרח למחלוקת ועליהם נאמר "אוי לרשע ואוי לשכנו"? (טז, טז) דתן ואבירם ואון בן פלת משבט ראובן
2. אל המחלוקת הצטרפו עוד מאתים חמישים אנשים. מה היה מעמדם? (טז, טז) נשיאי העדה, קריאי מועד אנשי שם
3. מה הייתה טענתם של קרח ועדתו? השלימו: "רב לכם (לקחתם לעצמכם גדולה) כי כל העדה _____ (כולם שמעו את דבר ה' בסיני ואתם לא מיוחדים בכך) ובתוכם ה', ומדוע _____ (שלקחתם לעצמכם מלוכה למשה וכהונה לאהרון) ה' " (טז, טז)
4. רב לכם כי כל העדה פלם קדשים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה' משה רבינו נופל על פניו מצער על המחלוקת הנוספת ומנסה לדחות את קרח ועדתו למחרת כדי שאולי יחזרו בהם מטעות ומרדיפת הכבוד. מה צריכים החולקים על משה להביא למחרת בבוקר והקב"ה יבחר ביניהם? (טז, טז) כל אחד יביא איתו מחתה עם גחלי אש וקטורת
5. מה אומר משה רבינו לקרח? (טז, ח"א) הקב"ה זיכה אותך כליו לעבוד במשכן יחד עם כל שבט לוי וכעת אתה מבקש גם כהונה במקום אהרון?

שואל רש"י: "וקרח שפיקה היה, מה ראה לשטות הזו?" משיב רש"י: "אלא עינו הטעתו. ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו, שמואל ששקול כנגד משה ואהרן, שנאמר: "משה ואהרן בכהו ושמואל בקראי שמו" (תהלים צט ו). אמר: בשבילו אני נמלט. וכ"ד משמרות עומדות מבני בניו שכולם מתנבאים ברוח הקודש. אמר: אפשר הגדולה הזו עתידה לעמוד ממני - ואני אובד! לכן נשתתף לבוא לאותה חזקה, ששמע מפי משה שכולם אובדים ואחד נמלט - "והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש", טעה ותלה בעצמו, ולא ראה יפה, לפי שבניו היו עושים תשובה ומשה היה רואה יפה (תנחומא ה).

6. משה רבינו לא רצה להחזיק במחלוקת ולכן פנה שוב לדתן ואבירם בני אליאב. הם מסרבים לבוא למשה. השלימו: "..... העליתנו מארץ _____ (מצרים?) להמיתנו במדבר כי _____ גם השתדרר (טז, יג).... העליתנו מארץ _____ וְבַת חֵלֶב וְדָבַשׁ (מצרים?) להמיתנו במדבר כי תשתדרר עלינו גם השתדרר
7. דתן ואבירם בחוצפתם אומרים למשה שגם אם ינקר את עיניהם הם לא יעלו. משה רבינו מצטער וכועס מאוד על כך. מדוע משה רבינו מבקש מהקב"ה לא לקבל את מנחתם? (טז, טז) על כפיות טובה שלא קיבל שום טובת הנאה מהם ולא גרם לאף אחד מהם נזק

מובא בגמרא: "אמר רב: און בן פלח - אשתו הצילתו".

אמרה לו אישתו של און בן פלח - והרי אינך הנשיא כעת וגם אם קרח יהיה המנהיג אתה תישאר מאחור ולכן אין סיבה להיכנס למחלוקת. און ראה שאישתו צודקת אך לא ידע מה לעשות עם חבריו שהבטיח להם שיצטרף. השיבה לו אישתו בחכמה שהיא תטפל בבעיה. ומה עשתה? השקתה את בעלה יין עד שנרדם ועמדה בפתח האוהל ומסרקה שערותיה כך שלא יוכלו הגברים להיכנס לקרוא לו כשרואים אישה בלי כיסוי ראש.

ואכן, כשהגיעו קרח ועדתו לקרוא לאון שנרדם וראו את אישתו הלכו משם וכך ניצל און. על כך נאמר בספר משלי שכתב שלמה המלך "חכמת נשים בנתה ביתה".

עונשם של קרח ועדתו

1. קרח הרשע עבר כל הלילה בין שבטי ישראל להמריד אותם נגד משה והאשים את משה שלקח לעצמו את השלטון ואת הכהונה נתן לאחיו ובבוקר מתייצב עם כל עדתו כנגד משה ואהרון עם מחתות והקטורת. מה רוצה הקב"ה לעשות באותו הרגע? (טז, כא) להרוג את כל עדת קרח מה אומרים משה ואהרון לקב"ה? השלימו: ויאמרולְכָל בֶּשֶׂר
 2. מה אומרים משה ואהרון לקב"ה? השלימו: ויאמרולְכָל בֶּשֶׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחְטָא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצַף
 3. הקב"ה מצווה את משה לדבר אל עדה שיתרחקו מסביב לקרח, דתן ואבירם. משה רבינו רוצה לפתוח להם פתח לתשובה והולך עם כל זקני ישראל אליהם. דתן ואבירם יצאו עם בני משפחותיהם ועמדו ניצבים בחוצפה מחוץ לאוהל. מה התנאים שאומר משה רבינו? כיתבו במילים שלכם. (טז, כט-ל)
- אם _____ אז תדעו שהקב"ה לא שלח אותי - אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני (טז, כט-ל)
- אם _____ אז תדעו שהקב"ה שלח אותי וְאִם בְּרִיאָה יִבְרָא ה' וּפְצָתָה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעָתָם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת ה' (כלומר, כל מה שעשו היה כדי למרוד בקב"ה)

אמר משה, הואיל ולא רצו לבא, אני אלך אצלם, אולי יתבישו ויחזרו בהם, שנאמר: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם. כשראו אותו, התחילו לחרף ולגדף, שנאמר: ודתן ואבירם יצאו נצבים. וכי יושבין או כורעין או נופלין יוצאין בני אדם. אלא מלמד שיצאו קשהו מחרפין ומגדפין, אמר רבי ברכיה, כמה קשה המחלוקת, שביט דין של מעלה אין קונסין אלא מבין עשרים שנה ומעלה, ויבית דין של מטה מבין שלש עשרה. ובמחלוקתו של קרח, תניקוח בן יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתית, דכתיבי: ונשיהם ובניהם ושפם, וירדו הם וכל אשר להם.

4. מה קורה לאחר שמשה רבינו מסיים את דבריו? (טז, לא-לד) האדמה פצתה את פיה ובלעה את קרח, דתן ואבירם וכל אשר להם.
5. מה עושים בני ישראל שעמדו מסביב? (טז, לד) בורחים מפהד שלא יבלעו גם הם
6. מהו עונשם של מאתיים וחמישים האנשים שחיפשו מעמד? (טז, לה) אש יצאה מהמשכן ושרפה אותם
7. מה מצווה הקב"ה לעשות עם מחתות המאתיים וחמישים מקטירי הקטורת? (יז, ג) לרקע אותם ציפוי למזבח
8. מה הזיכרון מריקוע המחתות למזבח (שני דברים)? (יז, ד) שלא יקרב זר (שאינו כהן) להקטיר קטורת ולא תהיה כמחלוקת קרח ועדתו

תלונת עם ישראל המגיפה והקטורת

1. עם ישראל שב בתלונה לאחר מותם של קרח ועדתו על כך שמשה ואהרון גורמים למותם של עם ה'. הקב"ה כועס על חוצפתם כיוון שכל מי שמת עד כה ניסה למרוד בקב"ה ופורצת מגפה בעם. מה עושה אהרון עפ"י עצת משה אחיו? (יז, יא-יב) רץ אל תוך הקהל עם עם מחתה, גחלי אש וקטורת ומכפר על העם.
2. היכן עומד אהרון הכהן עם הקטורת? (יז, יג) בין המתים ובין החיים

המטה הפורה

1. הקב"ה רוצה שעם ישראל יאמיין בבחירת אהרון לכהן במשכן. מה יהיה המבחן? (יז, טז-כ) כל שבט ירשום את שמו על מטה ויביא למשה. יחד כולם יכניסו את המטות למשכן. השבט שהמטה שלו יפרח הוא השבט הנבחר. אהרון היה נציג שבט לוי
2. מה קורה למחרת עם המטות? (יז, כב-כד) מטה אהרון פרח הוציא פרחים ושקדים
3. מה מצווה הקב"ה לעשות עם מטה אהרון? (יז, כה) לשמור אותו באוהל מועד תזכורת לבני ישראל על בחירת אהרון הכהן

משמרות הקודש

1. בני ישראל פונים אל משה על פחדם מלהתקרב אל הקודש ולמות והקב"ה מצווה על משמרת הקודש שתורכב מהכהנים והלוויים. מה תפקידם העיקרי? (יח,ג'ד) לדאוג שאף אחד לא יתקרב אל המשכן ואל כלי הקודש
2. מה עונשו של מי שיגע או יתקרב למקום שאסור לו להיות שם (גם לכהנים בקודש הקודשים גם ללוויים במגע בכלי הקודש וכניסה לקודש וגם לישראלים)? (יח,ז) מוות

שכר הכהנים

1. התורה עוברת לפרט את שכרם של הכהנים עבור עבודתם במשכן כיוון שאינם יכולים לעבוד בעבודות אחרות ולהתפרנס. הפרשה מפרטת חלק מתוך עשרים וארבע מתנות הכהונה. השלימו:

מִן הָאֵשׁ _____ אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִי - קורבנות שלמי ציבור, מנחות, חטאת, אשם וגזל הגר (יח,ט) מִן הָאֵשׁ כָּל קֶרְבָּנָם לְכֹל מִנְחָתָם וְלְכֹל חֲטָאתָם וְלְכֹל אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יִשִּׁיבוּ לִי - קורבנות שלמי ציבור, מנחות, חטאת, אשם וגזל הגר

וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת _____ לְךָ נִתְּתִים - (קורבנות תודה, שלמים ואיל נזיר) (יח,יא) וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת מִתְּנָם לְכֹל תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נִתְּתִים - קורבנות תודה, שלמים ואיל נזיר)

כֹּל חֶלֶב _____ אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָהּ - מתן תרומה גדולה לכהן מכל יבול שיש ליהודי כהודיה לקב"ה (יח,יב) כֹּל חֶלֶב יִצְהָר וְכֹל חֶלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לָהּ - תרומה גדולה מכל יבול _____ בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ - ביכורים (יח,יג) בְּכוּרֵי כָּל אֲשֶׁר בְּאַרְצָם אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ - ביכורים

כָּל _____ בְּיִשְׂרָאֵל (יח,יד) כָּל חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל _____ אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ _____ יִהְיֶה לְךָ - בכורות של אדם ובהמה או כסף הפדיון של בכור אדם ובכור בהמה טמאה (יח,טו) כָּל פֶּטֶר רְחֵם לְכֹל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה יִהְיֶה לְךָ - בכורות של אדם ובהמה או כסף הפדיון של בכור אדם ובכור בהמה טמאה

את בכורות הבהמות הטהורות לא פודים אך את בשרם לאחר הקרבת החלב והדם מקבל הכהן

2. מה חייבים הכהנים לשים על בשר הקודשים? (יח,יט) מלח

שכר הלוויים

1. לאחר פירוט שכרם של הכהנים, התורה מצווה על עבודת בני לוי במקום בני ישראל ועל שכרם של הלוויים בעבור עבודת הקודש שעושים. מה שכרם של הלוויים מאת בני ישראל? (יח,כד) וגם אדם מישראל יכול לאכול מיתרת הפירות אצל הלוי
2. התורה מחנכת את הלוויים לתת תרומת מעשר גם בעצמם. כיצד היא קרויה? (יח,כו) מעשר מן המעשר

הלוויים לא קיבלו נחלה בארץ ישראל ולכן אין להם יבול ולכן הקב"ה מחשיב את תרומתם כאילו הביאו מן השדה. לאחר הפרשת תרומתם של הלוויים, הפירות נחשבים חולין וגם אדם מישראל יכול לאכול מהם